

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] GALATEN 5 – 6 en EFEZIËRS 1
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Galaten 5 – 6 en Efeziërs 1). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [VOORBEREIDING VOOR HET CHRISTELIJKE HUWELIJK] (3) 1 TESSALONICENZEN 4:3-5
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(3) Zelfbeheersing. 1 Tessalonicenzen 4:3-5. Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht, en dat ieder van u zijn lichaam weet te bezitten/beheersen (of zijn vrouw te winnen) in heiliging en eerbaarheid, en niet n hartstochtelijke begeerte, zoals de heidenen, die God niet kennen.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERKELIJKE SACRAMENT] HET AVONDMAAL
----------	--

Inleiding. Dit is een studie over wat de Bijbel leert over de instelling, betekenis en praktijk van het Avondmaal.

Lees Matteüs 26:26-29; 1 Korintiërs 11:23-32.

A. DE INSTELLING VAN HET AVONDMAAL

1. Bijbelse namen voor het Avondmaal.

De doop met water en het Avondmaal worden de twee christelijke sacramenten genoemd. Een *sacrament* is een godsdienstige ceremonie die beschouwd wordt als een uiterlijk en zichtbaar teken van een innerlijke en geestelijke genade.

In 1 Korintiërs 11:20 wordt dit sacrament het Avondmaal van de Heere genoemd om het te onderscheiden van het liefdesmaal (de agapé) dat de Korintiërs met het Avondmaal verbonden. Helaas onttaarde het Avondmaal bij de Korintiërs tot een gewone maaltijd waarbij mensen het eten niet met elkaar deelden.

In 1 Korintiërs 10:21 wordt dit sacrament de tafel van de Heere genoemd. Zo werd het onderscheiden van de tafel van de demonen. De heidenen in Korinte waren gewend offeranden naar hun goden in hun tempels te brengen en daarna met elkaar een offermaal te eten. Zo een offermaal noemde Paulus “de tafel van de demonen” omdat de offeranden aan de afgoden eigenlijk offeranden aan de demonen zijn. Het offermaal dat daarmee samenhangt, is dan een gemeenschap met de demonen.

In Handelingen 2:42 en 20:7 wordt dit sacrament het breken van het brood genoemd, een andere naam voor het liefdesmaal dat samen met het Avondmaal gevierd werd.

In 1 Korintiërs 10:16 wordt dit sacrament een eucharistie of dankzegging genoemd.

2. Christus heeft het Avondmaal ingesteld.

Jezus Christus heeft het Avondmaal ingesteld tijdens het laatste Pascha. Zie handleiding 6, supplement 5. We lezen hierover in de eerste drie Evangeliën, bijvoorbeeld in Matteüs 26:26-29 en in 1 Korintiërs 11:23-29. Tijdens het laatste Pascha¹ op donderdag avond de vijftiende Nisan, de avond voordat Jezus Christus gekruisigd werd, nam Jezus brood, sprak een zegen uit, brak het en gaf het aan Zijn discipelen met de woorden: “Neem, eet, dit is Mijn lichaam.” Daarna nam Hij de drinkbeker, sprak een dankgebed uit en gaf het aan zijn discipelen met de woorden: “Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.” Tijdens dit Pascha op vrijdag ochtend de vijftiende Nisan werd Jezus gekruisigd.

¹ Het Pascha, de dag van de 15de Nisan, begon op donderdag avond 1800 uur en eindigde op vrijdag avond 1800 uur.

3. Uitleg over Johannes 6:54-55.

In Johannes 6:54-55 zegt Jezus: “Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank.” Johannes 6:48-59 spreekt helemaal niet over het Avondmaal, maar spreekt in figuurlijke taal over voor de eerste keer geloven in Jezus Christus! De tijdsaanduiding van de werkwoorden “eten” (Grieks: esthió, efagon) en “drinken” (Grieks pinó) in vers 50 tot 53 zijn in de aoristus tijd en dat verwijst naar de eenmalige ontvangst (aannemen) door het geloof van Jezus Christus in zijn leven. De tijden van de werkwoorden “eten” (Grieks: trógó) en “drinken” (Grieks; pinó) in verzen 54 tot 56 zijn in de onvoltooid tegenwoordige tijd en dat verwijst naar de aanhoudende relatie van geloof met en blijven in Christus (Johannes 6:40). Jezus Zelf legt uit wat Hij in verzen 40, 47 en 54 bedoelt, “Ieder die in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven, en Ik (Christus) zal hem doen opstaan op de laatste dag”. Jezus leert niet de transsubstantieel, namelijk: dat het brood en de wijn op een magische manier het lichaam en het bloed van Christus worden.² Hij leert dat het eten van het brood en het drinken van de wijn woorden zijn die het geloven en het ontvangen van Christus in hart en leven symboliseren! In dit verband spreekt Jezus niet over het Avondmaal, maar over geloven in Hem (Johannes 6:41-42).

Het fysieke lichaam van Jezus Christus is niet op een of ander mystieke wijze tegenwoordig in het Avondmaal of op welke plaats op deze aarde dan ook. Jezus Christus is met Zijn verheerlijkte lichaam naar de hemel opgevaren en zit nu aan de rechterhand van God de Vader (Handelingen 1:9-11)! Dus kan niemand op de aarde iets doen met het fysieke lichaam van Jezus Christus in de hemel.

4. Hoe het Avondmaal gevierd wordt.

De apostel Paulus leert vijf belangrijke dingen over hoe het Avondmaal gevierd dient te worden.

(1) Het Avondmaal is een bevel.

Het Avondmaal is een bevel dat Paulus van de Heere Jezus ontving en hij moest doorgeven aan alle christenen. Alle christenen moeten het Avondmaal vieren.

(2) Het Avondmaal is een zegen en een dankzegging.

Terwijl Matteüs zegt dat Jezus *een zegen* over het brood uitsprak, zegt Paulus dat Jezus *een dankzegging* over het brood uitsprak. “Zegenen” is Gods machtige genade naar beneden roepen en “danken” is een dankbare erkenning van Gods genade omhoog sturen. De twee woorden werden waarschijnlijk afwisselend gebruikt en verwijzen naar een gecombineerd zegen en dankzegging.

(3) Het Avondmaal is een gedachtenis.

De Heere Jezus leerde christenen om het Avondmaal te vieren als een *gedachtenis* aan Hem.

(4) Het Avondmaal is een verkondiging.

Wanneer christenen het Avondmaal vieren, *verkondigen* zij de dood van de Heere tot Zijn wederkomst.

(5) Het Avondmaal is een plechtig feest.

Het Avondmaal moet op een plechtige wijze gevierd worden. Daarom hoort elk christen *zich eerst te beproeven* voordat hij aan het Avondmaal deelneemt. Een christen hoort het lichaam van de Heere te *onderscheiden*, dat wil zeggen hij hoort te begrijpen wat hij tijdens het Avondmaal doet. Als hij het Avondmaal op een onwaardige wijze eet en drinkt, eet en drinkt hij zichzelf een oordeel. Dit moet bij de viering

B. DE BETEKENIS VAN HET AVONDMAAL

Inleiding. Het Avondmaal van de Heere is een teken en een zegel dat Jezus Christus aan christenen gegeven heeft. De deelname aan het Avondmaal is een echte gemeenschap met het lichaam van Christus (1 Korintiërs 10:16).

Lees Matteüs 26:26-30; 1 Korintiërs 11:23-26.

1. Het Avondmaal is een teken.

De oudtestamentische besnijdenis was *een teken en een zegel* (Romeinen 4:11) van de besnijdenis van het hart (Romeinen 2:28-29). De nieuwtestamentische doop met water is een teken en een zegel van de doop met de Geest (Handelingen 10:47-48). Zo is ook het Avondmaal een teken en een zegel van de dood van Christus en van de weldaden van Zijn dood voor gelovigen (als de verzoening van alle zonden en de verlossing van de toorn van God tegen de zonde) (Matteüs 26:28).

(1) Een teken is een uiterlijk zichtbaar symbool met een geestelijke betekenis.

Het kenmerk van een sacrament is dat het één of meerdere geestelijke waarheden vertegenwoordigt door uiterlijke en waarneembare tekenen.

² De transsubstantie waarin het brood en het bloed op wonderbaarlijke wijze veranderd worden in het letterlijke lichaam en het letterlijke bloed van Christus is NIET Bijbels!

(2) De symbolen in het Avondmaal.

De uiterlijk zichtbare symbolen in het Avondmaal zijn de elementen brood en wijn, het breken van het brood en het uitgieten van de wijn, het eten van het brood en het drinken van de wijn, en dat alles in gemeenschap (communie) met andere christenen.

De geestelijke waarheden die in deze uiterlijke tekenen gesymboliseerd worden zijn de volgende:

- Het *brood* en de *wijn* symboliseren het lichaam en het bloed van Jezus Christus.
- Het *breken* van het brood symboliseert het lichaam van Jezus dat aan het kruis gebroken werd. Het *uitgieten* van de wijn symboliseert het bloed van Jezus dat vergoten werd toen Hij gekruisigd werd. Zij symboliseren de dood van Jezus Christus als een verzoening van onze zonden en als een verlossing van de straf voor de zonden.
- De woorden van Jezus dat het Avondmaal instelt leren dat Zijn dood *plaatsvervangend* was. Als Jezus zegt, “Dit is Mijn lichaam, dat *voor u* gebroken wordt” (1 Korintiërs 11:24) en “Dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat *voor velen* vergoten wordt tot vergeving van zonden” (Matteüs 26:28), dan leert Hij dat zijn dood *een offer was in de plaats van Zijn mensen*.
- Het *eten* van het brood en het *drinken* van de wijn symboliseren dat christenen werkelijk deelnemen aan Jezus Christus en dat zij op symbolische wijze de weldaden die Christus door Zijn dood heeft verworven tot zich nemen en zich eigen maken. Zoals het eten van gewoon brood en het drinken van gewoon wijn het fysieke lichaam voedt, zo onderhoudt en vernieuwt de deelname aan het Avondmaal het geestelijke leven.
- Het *samen vieren* van het Avondmaal symboliseert de eenheid van christenen met elkaar.
- 1 Korintiërs 10:17 leert dat deelname aan *het ene brood* symboliseert dat christenen leden zijn van het ene Lichaam van Christus, Zijn wereldwijde Christelijke Kerk/Gemeente.

2. Het Avondmaal is een zegel.

(1) Een zegel is een uiterlijk zichtbaar symbool dat de echtheid en zekerheid van een geestelijke waarheid garandeert.

Het sacrament van het Avondmaal is niet alleen maar een teken van de dood van Christus, maar ook een zegel dat de weldaden van Zijn dood garandeert.

(2) De verzekeringen (waarborgen) van het Avondmaal.

Het Avondmaal verzekert de christen dat hij het persoonlijke object van Christus liefde is.

Het Avondmaal belooft de christen plechtig dat hij persoonlijk aanspraak mag maken op al de weldaden van de dood van Christus, als de vergeving van al zijn zonden, de verlossing van de straf voor zijn zonden en een goed en zuiver geweten.

Het Avondmaal verzekert de christen dat hij echt al de zegeningen van verlossing tot in eeuwigheid bezit (zie Efeziërs 1:3-5).

De christelijke doop met water is **het onderscheidende kenmerk** van een christen.
Zo is het Avondmaal **de onderscheidende viering** van christenen.

Telkens wanneer christenen het brood eten en de wijn drinken belijden zij hun geloof in Jezus Christus als hun Verlosser en hun trouw aan Jezus Christus als hun Koning. Zo beloven zij plechtig om Jezus Christus en Zijn Woord te gehoorzamen. Telkens wanneer christenen het Avondmaal vieren, *verkondigen* zij het evangelie dat Jezus Christus voor zonden gestorven is en dat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar het eeuwige leven (inclusief vergeving) heeft.

3. Het Avondmaal is een middel dat genade schenkt.

(1) Het begin van Gods werk van genade.

God begint niet Zijn werk van genade in de harten van zondaren door het Avondmaal. God begint zijn werk van genade in de harten van zondaren door hen *al vóór de schepping* op een soeverein wijze uit te kiezen (Efeziërs 1:4), en *dan in de menselijke tijd* te roepen door middel van de verkondiging van het evangelie, door de wedergeboorte en heiliging door de Heilige Geest en door hen te rechtvaardigen door geloof in de waarheid (Johannes 3:3-8; 2 Tessalonicenzen 2:13-14).

(2) De voortzetting van Gods werk van genade.

God zet Zijn werk van genade in de harten van christenen voort door middel van de verkondiging van Zijn Woord, de doop met water en de viering van het Avondmaal.

De beker verwijst naar “het bloed van Christus, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden” (Matteüs 26:27-28; Efeziërs 1:7). “Zonder het vergieten van bloed is er geen vergeving van zonden” (Leviticus 17:11; Hebreëen 9:22). Zonder het vergieten van bloed is er ook geen verbond (een goddelijk overeenkomst), dat wil zeggen, geen bijzondere relatie van vriendschap tussen God en Zijn mensen. Verzoening met God vergt altijd het vergieten van bloed, een zoenoffer. En aangezien geen mens zo een zoenoffer uit zichzelf kan brengen, wil God dat mensen het zoenoffer dat Hij eist en in Christus schenkt ook in geloof aannemen.

Door de dood van Christus in de plaats van gelovigen komt het nieuwe verbond tot stand. Het genadeverbond resulteert in het vergeven van zonden (de rechtvaardiging) en in het loskopen (verlossen) van de toorn van God (Romeinen 5:9). Het Avondmaal is Gods teken en zegel dat Gods genadeverbond een werkelijkheid is. Het Avondmaal versterkt de zekerheid van de christen over zijn persoonlijke verlossing en de uiteindelijke verlossing van de hele Christelijke Kerk/Gemeente.

Maar deze versterking van de genade gebeurt niet automatisch. Het Avondmaal is niet een magisch ritueel. Een christen moet het Avondmaal begrijpen en ook de juiste houding ten aanzien van het Avondmaal hebben.

4. Het Avondmaal is een werkelijk gemeenschap (communie, deelname).

Lees Johannes 16:7,12-15; Efeziërs 1:13-14; 2 Korintiërs 1:21-22; 5:5.

Ontdek en bespreek. Op welke wijze is Christus aanwezig in het Avondmaal?

(1) Het bloed is een symbool voor het delen in het leven van Jezus Christus.

Gedurende de oudtestamentische openbaring was “bloed” het symbool voor “leven dat geofferd werd”, maar dat niet gedeeld (gegeten) mag worden. In Leviticus 17:10-11 zegt God tegen Mozes, “Tegen iedereen ... die wat voor bloed dan ook gegeten heeft, zal Ik Mijn aangezicht keren en Ik zal hem uit het midden van zijn volk uitroeien. Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb het Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerk.”

Maar gedurende de nieuwtestamentische openbaring werd “bloed” (het symbool voor “het leven”) niet alleen letterlijk gestort (vergoten) aan het kruis, maar ook symbolisch gedeeld (gegeten en gedronken) in het Avondmaal! Bloed werd werkelijk vergoten aan het kruis en symbolisch gedronken bij het Avondmaal. In Johannes 6:56 zegt Jezus, “Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem” (zie Johannes 15:5). En tijdens het laatste Pascha in Matteüs 26:27-28 zei Hij: “Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.” Door dit te doen, namelijk, door Zijn (symbolische) vlees symbolisch te eten en Zijn (symbolische) bloed symbolisch te drinken, komt het werkelijke leven van Jezus Christus in de gelovige! Jezus beval Zijn discipelen, niet alleen maar de wijn (dat het bloed symboliseert) uit te gieten, maar ook te drinken. Jezus bedoelde dat het Avondmaal niet slechts een gedachtenismaal aan Zijn dood zou blijven, maar een verwerkelijking van Zijn leven dat tegenwoordig is. Gelovigen kunnen niet leven zonder de voeding die Zijn leven geeft. Het *bloed* dat Jezus aan het kruis vergiet (dat is, het *leven* dat Jezus in Zijn dood aflegt) doet veel meer dan alleen maar zonden verzoenen en wegnemen. Wanneer een gelovige Jezus Christus voor de eerste keer in zijn leven (hart) ontvangt (aanneemt), dan begint een nieuwe relatie met Jezus Christus die nooit meer eindigt! In deze relatie deelt de gelovige in het leven van Jezus Christus: in Zijn opstandingleven (Romeinen 6:4-5) en goddelijk leven (zie 2 Petrus 1:3-4).

“De drinkbeker der dankzegging, die wij met dankzegging zegenen, is die niet *de gemeenschap* (Grieks: koinónia) met het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet *de gemeenschap* met het lichaam van Christus (1 Korintiërs 10:16)? Het (symbolische) bloed, en dus het leven van Jezus dat tijdens het Avondmaal gedronken wordt, voed de gelovige geestelijk (alook verstandelijk, emotioneel, enz.). “Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank” (Johannes 6:55).

Jezus Zelf legt dit uit. Het eeuwige leven (het nieuwe wedergeboren leven) nu en het volmaakte leven bij de opstanding uit de dood later wordt werkelijk verkregen door in Jezus Christus te geloven (Johannes 3:16; Johannes 5:24; Johannes 10:28): “Wie in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag” (Johannes 6:40)! Dat leven wordt werkelijk versterkt door symbolisch het vlees/lichaam van Jezus Christus te eten en het bloed van Christus te drinken: “De drinkbeker der dankzegging ... is de gemeenschap met het bloed van Christus en het brood dat wij breken is de gemeenschap met het lichaam van Christus” Het Avondmaal versterkt het deelname aan het leven van Christus in samenhang met het leven van het Lichaam van Christus (de Gemeente) (1 Korintiërs 10:16-17)!

De symbolen die in het Avondmaal gegeten en gedronken worden zijn niet alleen een gemeenschap (Grieks: koinónia, communie, deelname) aan het brood en de wijn, maar *een echte gemeenschap* (Grieks: koinónia, communie, deelname) met Jezus Christus Zelf Die werkelijk bestaat en tegenwoordig is! Tijdens het Avondmaal blijft Hij doorgaan om Zijn leven aan de gelovige te geven! Vanaf de tijd dat de gelovige Jezus Christus voor de eerste keer heeft aangenomen, deelt de gelovige in het geestelijke leven en het eeuwige leven van Christus Zelf. Tijdens het Avondmaal gaat Jezus Christus door met het geven van Zijn gerechtigheid, Zijn heiligheid, Zijn wijsheid en Zijn volmaakte verlossing aan de gelovige (1 Korintiërs 1:30)! Deze waarheid pleit voor een regelmatige of wekelijkse viering van het Avondmaal!

(2) Het fysieke lichaam van Jezus Christus is in de hemel.

Jezus Christus is naar Zijn menselijke (en nu verheerlijkte) fysieke lichaam in de hemel (Johannes 16:7; Handelingen 1:9-11).

(3) De geestelijke deugden en uitwerkingen van het volbrachte verlossingswerk in Zijn menselijke natuur zijn tegenwoordig op de aarde.

Niettemin is Jezus Christus naar Zijn goddelijke natuur in en door Zijn Geest (de Heilige Geest) tegenwoordig op de aarde: “Ik ben met u al de dagen tot de voleinding van de wereld” (Matteüs 28:20; zie Johannes 14:16-18). De Heilige Geest leidt de christen in de hele waarheid en Hij verheerlijkt Jezus Christus in het midden van de Kerk/Gemeente (Johannes 16:13-15) – ook wanneer de gemeente het Avondmaal viert! De Heilige Geest garandeert de erfenis van de

christen (Efeziërs 1:13-14). De Heilige Geest is Gods zegel dat christenen Zijn eigendom is. En de Heilige Geest is de garantie van Jezus Christus dat Hij bezig is om te volbrengen wat Hij in het leven van christenen is begonnen (2 Korintiërs 1:21-22; 2 Korintiërs 5:5; Filippenzen 1:6).

Overall waar het Avondmaal gevierd wordt, daar is Jezus Christus echt aanwezig en gaat Hij door om geestelijk in de levens van christenen te werken. Het Avondmaal is ingesteld om christenen zekerheid te geven dat Christus bezig is om het goede werk dat Hij in christenen begonnen is te voltooien (Filippenzen 1:6). Door de Heilige Geest maakt Hij al de weldaden (deugden, uitwerkingen, resultaten) van Zijn volbrachte verlossingswerk door Zijn lichaam en Zijn bloed *een tegenwoordige werkelijkheid en zegen* in het Avondmaal en versterkt en bemoedigt Hij de christenen daarmee. Het Avondmaal is niet slechts een teken en zegel van iets wat *in het verleden* plaatsgevonden heeft, maar een teken en zegel dat de werkelijkheid en echtheid van Zijn liefde en genade *in de tegenwoordige tijd* garandeert! Het Avondmaal is een teken en zegel dat het volbrachte verlossingswerk van Christus in het verleden, nu in de tegenwoordige tijd aan de christen ten goede komt! De christen mag er steeds aanspraak op maken, het steeds ontvangen en er steeds bij leven. Het Avondmaal is de verzekering dat al zijn zonden verzoend en dus vergeven zijn. Het garandeert dat de christen gerechtvaardigd en verlost is en blijft! Dit feit viert de christen met blijdschap (vreugde) in het Avondmaal!

Het Avondmaal is niet alleen een herinnering aan de dood van Jezus in het verleden, maar ook een gemeenschap (Grieks: koinónia, communie, gemeenschap, deelname) met de opgestane Christus in de hemel in het heden. Tijdens het Avondmaal geneest Jezus Christus door Zijn Geest de zieken (1 Korintiërs 11:30) en vernieuwt, versterkt en onderhoudt het geestelijke, fysieke, emotionele en intellectuele leven van de christen op deze aarde!

C. DE PRAKTIJK VAN HET AVONDMAAL

1. De mensen die eigenlijk aan het Avondmaal mogen deelnemen.

Lees 1 Korintiërs 11:27-29.

Ontdek en bespreek. Wie mag aan het Avondmaal deelnemen?

(1) Alleen christenen die het lichaam van Jezus Christus onderscheiden, mogen deelnemen aan het Avondmaal.

Uit deze woorden is het duidelijk dat niet-christenen en te jonge kinderen van christenen niet aan het Avondmaal mogen deelnemen, omdat zij nog niet in staat zijn ten volle te weten en te begrijpen wat er tijdens het Avondmaal gebeurt. Wie zich op een onwaardige wijze gedraagt en geen onderscheid maakt tussen een gewone maaltijd en het Avondmaal mag niet deelnemen aan het Avondmaal.

(2) Alleen christenen die zichzelf beproeven mogen deelnemen aan het Avondmaal.

Uit deze woorden is het duidelijk dat mensen die zich niet bekeerd hebben of geen berouw hebben over hun zonden niet aan het Avondmaal mogen deelnemen. Maar mensen die belijden dat zij zonder Jezus Christus verloren zijn, geloven in het volbrachte verlossingswerk van Christus, zichzelf beproeven (onderzoeken, op de proef stellen, testen) en zich dan serieus van hun zonden bekeren, mogen aan het Avondmaal deelnemen. Christenen die geloven dat het bloed van Jezus Christus hen van al hun zonden gereinigd heeft en verlangen om in geloof, gerechtigheid en heiligheid te groeien, mogen aan het Avondmaal deelnemen.

2. De praktische viering van het Avondmaal.

(1) Hoe vaak horen gemeenten het Avondmaal te vieren?

Jezus en de apostelen geven hierop geen antwoord. Daarom vieren sommige gemeenten het Avondmaal elke week. Zie B4 "het Avondmaal als een werkelijke gemeenschap met Christus". De meeste gemeenten vieren het eenmaal per maand of eenmaal per kwartaal.

(2) Welk soort brood en wijn zou er gebruikt moeten worden?

Jezus en de apostelen geven hierop ook geen antwoord. Ze zeggen ook niets over wie (de ambten of gewone christenen) het brood en de wijn mag bereiden. Daarom gebruiken sommige gemeenten ongezuurde brood en anderen gewoon brood. Sommige gemeenten gebruiken echte wijn of wijn verdund met water en anderen gewoon druivensap of een lokale drank. Het brood en de wijn mogen zelf gemaakt of gekocht worden. Wat belangrijk is, is niet de elementen brood en wijn, maar *waar zij een teken van zijn*.

(3) Hoe zou het ene brood en de ene beker wijn onder de christenen verdeeld moeten worden?

Jezus en de apostelen zeggen het niet. Daarom breken sommige gemeenten het brood in kleine stukjes en verdelen de beker wijn in kleine bekertjes vóór of tijdens het Avondmaal. In andere gemeenten breekt ieder deelnemer zijn eigen stukje brood af en drinken allen uit dezelfde beker wijn tijdens het Avondmaal. Wat belangrijk is, is niet hoeveel stukjes brood en bekertjes wijn er zijn, maar dat de gelovigen de betekenis van het Avondmaal begrijpen en met de juiste houding deelnemen. De juiste houding sluit elk kritische houding tegenover andere christenen in het ene Lichaam van Christus uit. Christenen aanvaarden elkaar in liefde!

(4) Wie mag het Avondmaal bedienen?

Ook hier zeggen Jezus en de apostelen niets. Daarom laten sommige gemeenten elke volwassen christen (broeder of zuster) toe het Avondmaal te bedienen, terwijl de meeste gemeenten traditioneel de bediening van het Avondmaal

beperken tot de oudsten of alleen de voorganger van de gemeente. Zij geloven dat de bediening van het Woord en de sacramenten bij elkaar horen.

Maar de bediening van het Woord en de sacramenten wordt nergens in de Bijbel expliciet beperkt tot een bepaalde groep kerkleden, bijvoorbeeld, tot voorgangers (pastoren) of leraren (zie Matteüs 28:20; Kolossenzen 3:16). Niettemin, ten einde te voorkomen dat er verkeerde dingen geleerd worden en het sacrament misbruikt wordt, is het verstandig om de bediening van het Avondmaal te laten plaatsvinden onder het toezicht van de oudsten.

(5) Welke kleding, houding, woorden en gebaren worden in het Avondmaal voorgeschreven?

Jezus en de apostelen leerden hierover niets. Gemeenten vieren het Avondmaal op verschillende manieren. Sommige gemeenten zegenen het brood (zij *roepen* de genade van God *naar beneden*) en andere gemeenten danken God (zij *sturen* een dankbare erkenning voor Gods genade *omhoog*). Sommige gemeenten blijven zitten, maar anderen staan of knielen als zij aan het Avondmaal deelnemen. In sommige gemeenten lopen alle deelnemers naar voren om het brood en wijn in ontvangst te nemen.

De meerderheid van gemeenten lezen de woorden in Matteüs 26:26-29 of 1 Korintiërs 11:23-29 aan de gemeente voor en leggen dan de betekenis van het Avondmaal uit. Meestal wordt er een tijd gegeven om zichzelf te beproeven en zonden te belijden.

Dan gebruiken zij de woorden van Jezus of Paulus bij de bediening van het brood en de wijn aan christenen: “Neem, eet, dit is (symboliseert) het lichaam van Christus dat voor u gebroken wordt. Doe het tot Zijn gedachtenis.” “Deze drinkbeker is (symboliseert) het nieuwe verbond in het bloed van Christus. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Zijn gedachtenis” (1 Korintiërs 11:24-25).

Sommige christenen eten en drinken de elementen zodra zij die ontvangen, maar meestal wachten christenen op elkaar en eten en drinken zij tegelijk. Sommige christenen koppelen de viering van het Avondmaal aan een gewone maaltijd.

Ten slotte danken zij God voor Zijn vele zegeningen in Christus Jezus door een gebed of een lied.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “Het Avondmaal” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Efeziërs 2 - 5**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. Mediteer en memoriseer het nieuwe Bijbelvers: **(4) Het juiste tijdstip. Prediker 8:5b-6a**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 6**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.